

2. Andra grunden: åsidosättande av principerna om proportionalitet och skälighet vid fastställandet av böternas grundbelopp.
  - Sökanden gör gällande att kommissionen i det angripna beslutet vid beräkningen av böternas grundbelopp har beaktat värdet av försäljningen under det sista år som sökanden deltog i överträdelsen, trots att detta belopp inte alls återspeglar sökandens och övriga i ärendet aktuella parterers ställning på marknaden.
3. Tredje grunden: åsidosättande av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003.
  - Det värde som kommissionen beaktat vid beräkningen av gränsvärdet på 10 procent enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 är uppenbart felaktigt, eftersom det värdet
    - inkluderar alla belopp som CCPL-gruppen fakturerat, trots att kommissionen inte bevisat att det föreligger så kallad *parental liability* för moderbolaget i gruppen,
    - inkluderar belopp som fakturerats av enheter som inte längre ingick i CCPL-gruppen vid tiden för beslutet,
    - har fastställts utan att hänsyn tagits till de särskilda omständigheter som avser strukturen av de fakturerade belopp som tillskrivits CCPL-gruppen.
4. Fjärde grunden: åsidosättande av principerna om proportionalitet och likabehandling vid fastställandet av bötesbeloppen.
  - Kommissionen har i det angripna beloppet helt underlåtit att beakta den allvarliga kris som råder i förpackningsbranschen. Det bötesbelopp som sökandena ålagts är dessutom oproportionerligt högt i förhållande till de belopp som övriga parter har ålagts, vilket är uppenbart och helt omotiverat.
5. Femte grunden: Europeiska kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 FEUF genom att endast delvis beakta de uppgifter om bristande betalningsförmåga som CCPL-gruppen lämnat.
  - Kommissionen har i det angripna beslutet, trots att den erkänt att sökanden befinner sig i en mycket allvarlig krissituation, inte tillräckligt beaktat detta vid fastställandet av bötesbeloppet.

Talan väckt den 10 september 2015 – Italmobiliare m.fl. mot kommissionen

(Mål T-523/15)

(2015/C 354/64)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökandena: Italmobiliare SpA (Milano, Italien), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Italien), Sirap France SAS (Noves, Frankrike), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Österrike), Petruzalek kft (Budapest, Ungern), Petruzalek s.r.o. (Bratislava, Slovakien), Petruzalek s.r.o. (Břeclav, Tjeckien) (ombud: advokaterna M. Siragusa, F. Moretti och A. Bardanzellu)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- som en åtgärd för processledning besluta *ex officio* om inhämtande av ett sakkunnigutlåtande avseende den ekonomiska analysen i förevarande fall,

- ogiltigförklara beslutet i den del kommissionen där har ansett att Linpac omfattas av immunitet mot böter i enlighet med tillkännagivandet om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (nedan kallat tillkännagivandet),
- ogiltigförklara beslutet i den del kommissionen där har ansett att även Italmobiliare ska hållas ansvarigt för det kritiserade beteendet och ålagt bolaget solidariskt betalningsansvar för böterna,
- sätta ned de ålagda bötesbeloppen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser samma beslut som det mot vilket talan väckts i mål T-522/15, CCPL m.fl. mot kommissionen.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av tillkännagivandet och av principen om likabehandling genom att kommissionen har beviljat Linpac immunitet, trots att rekvisiten härför i tillkännagivandet inte var uppfyllda.
2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 101 FEUF, principerna om rättssäkerhet, att straff ska vara individuella och om oskuldspresumtionen, vilka följer av artiklarna 6.2 och 7 i Europakonventionen och artiklarna 48 och 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), den grundläggande rätten till egendom enligt artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europakonventionen, artikel 14 i Europakonventionen, artiklarna 17 och 21 i stadgan samt åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och principen om likabehandling, genom att kommissionen felaktigt ålagt Italmobiliare solidariskt ansvar i egenskap av moderbolag, för handlingar som utförts av bolag som det kontrollerar.
3. Tredje grunden: åsidosättande av artikel 101 FEUF och artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, s. 1), riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (nedan kallade riktlinjerna) och principerna om proportionalitet och likabehandling, i samband med att kommissionen fastställde följande faktorer för beräkningen av bötesbeloppen: 1) värdet av försäljningen, 2) faktorn avseende överträdelsens svårighetsgrad, 3) *entry fee*, 4) justeringarna av grundbeloppet (i synnerhet underlåtenheten att beakta den kris som råder i branschen), 5) det högsta belopp som är tillåtet enligt artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 och 6) otillräcklig nedsättning av bötesbeloppet på grund av den långa tid som förfarandet tagit, samt slutligen åsidosättande av artikel 101 FEUF, riktlinjerna och motiveringsskyldigheten med avseende på avslaget på ansökan om tillämpning av punkt 35 i nämnda riktlinjer.
4. Fjärde grunden: sökandena hemställer om att Europeiska unionens tribunal med tillämpning av artikel 31 i förordning nr 1/2003 utövar sin behörighet att göra en materiell prövning och att, även för det fall de föregående grunderna för talan underkänns, gör en egen bedömning som ersätter kommissionens bedömning, och under alla omständigheter sätter ned det totala bötesbelopp som ålagts i beslutet.